

SPARTE: GEDICHTE

Heimat

war:

Hoimet war - mei Aize, on mei Häfnergaß,
Heuwagafanga, on ganz viel Spaß,
mit Kreide a Futsche uff d'Stroßa nomola,
oder Roßbolla für d'r Garta hola.

Hoimet war – Kartoffel uff em Acker lesa,
d'Kandel fega mit em Reisigbesa.
Wenn d'r Nachbar s'Vech o'gschirrt,
oder wenn a Säule g'metzelt wird.

Hoimet war – d'Familie Hesselbach gugga,
on sich vor em en's Bett gea drucka.
Hoimet war - Mensch ärgere Dich net spiela,
oder s'Wässerle en'd Mischte neiziela.

Hoimet war - dr'Oma ihren Kaba on en Hefezopf,
d'r Bollerofa mit em heiße Wassertopf,
Eisbluma an d'r Kammerwand,
weil's Geld zom Heiza nemme langt.

Hoimet war - a Wäsch' am Bach – blütaweiss,
vom Bäcker Siegel a Zehneris.
Plastikpüpple aus em Nudelpack,
in hab se g'sammelt, en ganza Sack!

Hoimet wara Leible, Straps on a rosa Onderhos,
braune, wollene Strümpf, zwei Nummera z'groß,
d'r Pfennich dreimol omdrea müssa,
on trotzdem null on nix vermissa.

Heimat

isch:

Hoimet isch - onser obacha schnellebige Zeit,
 wo's so oft fehlt an G'miatlichkeit.
 Denn jeder hetzt von do noch do
 dass er jo mit dem Wohlstand mithalta ko.

Hoimet isch – Video, Handy, Tablett, PC,
 noch net amol ema Jahr, veraltet oder hee,
 onser total technisierte Welt,
 sie koschtet dr Frieda, on blos no Geld.

Hoimet isch – weit weg en Urlaub fahra,
 manche Leit dean s'ganz Johr druff spara.
 Sie steiga mit Designerklamotta nei en Flieger,
 wetta: wer am weitschta kommt, isch Sieger!

Hoimet isch aber au ganz mei Familie wie se isch,
 wenn's als au ganz arg stressig isch, --
 denn ständig heißt's, Mama, dättsch des on sell,
 doch i sag Eich, i hab zwischazeitlich a arg dick's Fell.

Hoimet isch - mei Klosterstadt Maulbronn, on onser Haus,
 denn gugg i do zo meim Fenschter naus,
 seh i' s wachsa on blüha en meim Garta,
 on kann's nausgea kaum verwarta.

Hoimet isch - em Wald spazieragea,
 oder zom Heula en guada Kinofilm sea,
 en Liegestuhl mit Bucach on era Kaffeetasse,
 ons'ren Herrgott en guada Mo sei lasse.

Hoimet isch - net blos ans spara denka,
au mol a b'sonders guats Viertele drenka,
oder en Rostbrota mit Soß on Spätzle essa,
ja, au des isch Hoimet, des därf m'r net vergessa.

Fazit:

Hoimet besteht also zo jedera Zeit,
net blos aus dr Vergangaheit.
Heimat isch stets om ons alle romm,
ja, Ihr Leit, gugget Euch doch blos oifach om!!